

ΖΩΑ ΚΑΙ ΖΩΟΦΙΛΟΙ ΕΡΜΑΙΟ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΣΥΝΕΙΔΗΤΩΝ

ΤΟ ΠΡΟΦΙΛ ΤΟΥ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥ ΖΩΩΝ

Το προφίλ ενός ανθρώπου που κακοποιεί ή θανατώνει ζώα όπως δηλώνει ο ψυχολόγος κος Δ. Αγοραστός ταυτίζεται άμεσα, στο μέλλον με έναν κατά συρροή δολοφόνο. Όπως αναφέρει σε άρθρο του, συνήθως είναι άτομα που ξεχωρίζουν στην παρέα, λόγω των ψυχρών συναισθημάτων και της απομόνωσής τους. Σπάνια μοιράζονται πράγματα για τον εαυτό τους και δεν κάνουν προσπάθειες να καταλάβουν, τα συναισθήματα των ανθρώπων γύρω τους. Πέραν δηλαδή των επίπεδων συναισθημάτων τους παρουσιάζουν και σαφή έλλειψη ενσυναίσθησης.

Πολλοί από τους κατά συρροή δολοφόνους εμφανίζονται, με έντονη και χρόνια αντικοινωνική συμπεριφορά. Δεν ενδιαφέρονται για τους κοινωνικούς κανόνες, είναι βίαιοι, βλάπτουν - σωματικά και ψυχικά- τα άτομα του περιβάλλοντός τους, ενώ σχεδόν πάντοτε είναι **βάνανσοι με τα ζώα, τα οποία είναι και τα πρώτα τους θύματα**. Βλέπουμε δηλαδή ότι η δολοφονία δεν είναι παρά ο τελικός σταθμός

μιας προϋπάρχουσας αντικοινωνικής συμπεριφοράς που είναι ενεργή για πολλά χρόνια και η οποία μπορεί να ξεκινάει από μικρή ηλικία με κάποιες “αθώες” πράξεις όπως κλοπές, **βασανισμούς και θανάτωση ζώων**, πολλαπλούς καυγάδες με άλλα παιδιά, έντονη εκδικητικότητα στις σχέσεις τους κτλ.[1]

Ένα άλλο άρθρο αναφέρει, ότι οι γυναίκες κατά συρροή δολοφόνοι, συνήθως επιλέγουν συγκαλυμμένες μεθόδους δολοφονίας, όπως η ασφυξία ή η δηλητηρίαση. Επιλέγουν θύματα τα οποία είναι ευάλωτα (παιδιά, σύντροφοι κ.α.). Όπως γίνεται αντιληπτό, οι κατά συρροή δολοφόνοι δεν είναι μόνο γένους αρσενικού.

Οι γυναίκες λοιπόν, σχεδιάζουν σχολαστικά και με κάθε λεπτομέρεια το πώς, που, πότε του εγκλήματος. Φαντασιώνονται τη σκηνή της δολοφονίας πολλές φορές, κάνοντας νοητικές πρόβες. Οι γυναίκες πριν διαπράξουν μια ανθρωποκτονία, **συχνά σκοτώνουν ζώα (π.χ. γάτες)** σαν μια μορφή πρακτικής ή εξοικείωσης. Σκοτώνουν για να νιώσουν ισχυρές και για να αποφορτιστούν από το στρες και την πίεση.[2]

Όπως καταλαβαίνουμε όλοι μας από τα παραπάνω, αυτοί οι **άνθρωποι που κακοποιούν ή θανατώνουν κάποιο ζώο, είναι άκρως επικίνδυνοι** και σκιαγραφούν με ακρίβεια έναν κατά συρροή δολοφόνο, που είναι ευρέως επικίνδυνος, για όλο το κοινωνικό

σύνολο. Δεν πρέπει ποτέ να κλείνουμε τα μάτια μας και τα αυτιά μας σε τέτοιες περιπτώσεις και θα πρέπει κατευθείαν να κάνουμε **καταγγελία στην αστυνομία ή στην οικεία εισαγγελία**. Θα πρέπει όμως να γνωρίζετε ότι λόγω έλλειψης αρμόδιων αρχών για τα ζώα στην χώρα μας, δεν κινούνται αυτεπάγγελτες διαδικασίες αν δεν κάνετε **επώνυμη μήνυση**.

Σε περίπτωση δηλητηριασμού ζώων, θα πρέπει να υπάρχουν αποδείξεις για το άτομο που δηλητηρίασε ζώα αλλιώς γίνεται μήνυση κατ' αγνώστων. **Φωτογραφίστε** αν είναι δυνατόν τα ζώα και το περιστατικό για να έχετε αποδεικτικά στοιχεία.

Η αστυνομία πάντως είναι υποχρεωμένη, να ανταποκρίνεται στις καταγγελίες σας. Για αυτό αν αντιμετωπίσετε άρνηση ορισμένων αστυνομικών, υπενθυμίστε τους την εγκύκλιο του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη που θα βρείτε **εδώ**.

ΣΙΩΠΗΛΕΣ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Άλλο ένα μεγάλο πρόβλημα, που παρατηρείτε δυστυχώς στις μέρες μας, είναι η **παθητική κακοποίηση**. Η παθητική κακοποίηση περιλαμβάνει τα παρακάτω: την έλλειψη καταλύματος, το ακατάλληλο κατάλυμα ή τα στενά κλουβιά, το να είναι μόνιμα αλυσοδεμένο το ζώο, την ακατάλληλη τροφή, την μόνιμη παραμονή του ζώου σε μπαλκόνια, ταράτσες, την έλλειψη νερού ή νερού μη κατάλληλου, το να ζει το ζώο σε χώρους που να είναι μη στεγνοί και καθαροί, προστατευόμενοι από τις καιρικές συνθήκες, την έλλειψη φροντίδας για κτηνιατρική περίθαλψη σε περίπτωση ασθενειών τους, αλλά και τον τακτικό εμβολιασμό και την αποπαρασίτωσή τους και τέλος την έλλειψη καθημερινής άσκησης και περιπάτου.

Όπως καταλαβαίνουμε, πολλές φορές κάποια μορφή παθητικής κακοποίησης, μπορεί να είναι πολύ χειρότερη από την ενεργητική κακοποίηση, καθώς έχει ως αποτέλεσμα τον αργό βασανισμό και θάνατο του ζώου, υποφέροντας

σε κάποιες περιπτώσεις, απομονωμένο, δυστυχισμένο και άρρωστο, πολλά χρόνια περιμένοντας τον θάνατο του.

Η διαδικασία που πρέπει να ακολουθήσουμε, όταν ανακαλύψουμε ότι πάνω σε κάποιο ζώο ασκείτε παθητική κακοποίηση είναι η ίδια που περιγράψαμε πιο πάνω για την ενεργητική κακοποίηση, με την διαφορά ότι θα πρέπει να συνεννοηθούμε με κάποιο φιλοζωικό σωματείο για την κατάσχεση του ζώου από τον ιδιοκτήτη που ασκεί την κακοποίηση.

ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΖΩΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Αν ο περισσότερος κόσμος αναρωτιέται από που ξεκίνησε η πτώση του τουρισμού στη χώρα μας, για τους ακτιβιστές αυτή η πληροφορία είναι εμφανής.

Ξεκίνησε από τους τουρίστες που κατά την επίσκεψη τους στη χώρα μας έρχονταν αντιμέτωποι με απανωτά περιστατικά κακοποίησης ζώων αλλά και της πολιτείας που εδώ και χρόνια όχι μόνο δεν αντιδρούσε αλλά πολλές φορές τα κάλυπτε, γεγονός απαράδεκτο για μια χώρα με τεράστια πολιτιστική και πολιτισμική κληρονομιά.

Ο θυμός των τουριστών έχει φτάσει σε τέτοιο σημείο που είχε σαν αποτέλεσμα την δημιουργία εκατοντάδων οργανώσεων σε όλο τον κόσμο που αναλαμβάνουν ζώα κακοποιημένα από την Ελλάδα. Σε πρώτο πλάνο βρίσκονται πάντα εικόνες από τα καταστήματα που πουλάνε ζώα σε άθλιες συνθήκες διαβίωσης, αλλά και τα τόσο βάνουσα κακοποιημένα ή υποσιτισμένα ζώα που βρήκαν, τα οποία συγκινούν ακόμα και τον πιο σκληρό άνθρωπο.

Η ΘΕΣΗ ΜΑΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Είμαστε πεπεισμένοι, ότι με την βοήθεια όλων μας, μπορούμε να αλλάξουμε την κατάσταση, που επικρατεί στην χώρα μας και να βοηθήσουμε αυτά τα πλάσματα που όχι μόνο αισθάνονται και βιώνουν τα πάντα, αλλά ξέρουν να συγχωρούν έμπρακτα, όλους αυτούς που συνεχίζουν να τα κακοποιούν ασύστολα.

Θέλουμε να αντιμετωπιστεί το τεράστιο πρόβλημα που υπάρχει από την ρίζα, που είναι η έλλειψη παιδείας που υπάρχει στην χώρα μας. Ελπίζουμε ότι άμα υπάρχει κάποιο ειδικό μάθημα στα σχολεία και ημερίδες με σεμινάρια σε μεγαλύτερους, μπορεί να αλλάξει η στάση κάποιων παιδιών για όλα τα ζώα και να κάνει τους μεγαλύτερους να προβληματιστούν και να αναθεωρήσουν αυτά που σκέφτονταν μέχρι

τόρα για τα ζώα.

Ονειρευόμαστε έναν κόσμο, που θα σέβεται και θα αγαπάει τα ζώα και κατά επέκταση τον συνάνθρωπο του και μια κοινωνία και ένα κράτος που δεν θα αφήνει ατιμώρητους, με λίγα χιλιάδες ευρώ, ανθρώπους ψυχασθενείς που είναι απολύτως επικίνδυνοι για την δημόσια ασφάλεια.

[1] πηγή: http://aegeanhawk.blogspot.gr/2013/01/blog-post_198.html

[2] πηγή: psychologytoday.com

Του Νίκου Τσιαπάρα